

STREEKVOS NEDERLAND EDITIE 13

20-03-2026

Locatie: Uitzichtpunt Sluiskade, Almere-Haven (reddingsbrigade)

Afstand: 13 km

Arno van de Radio (ik dus) had eens een cursus nodig om normaal te gaan denken, want ik was het toonbeeld van zorgen over bijna alles. Het is nog niet helemaal weg, maar de zorgen die ik nu heb (en soms in niet te misverstande taal tegen sommige mensen laat blijken, omdat ze iets of iemand dwars zitten wat mij dierbaar en of waardevol is) zijn terechte zorgen. Ik heb er dus wel van geleerd en een rode draad in dat proces was een boekje met de titel 'Beren op de Weg, Spinsels in je Hoofd'. Ik kan iedereen die het idee heeft (of het van anderen hoort) zich teveel zorgen te maken of door te slaan in fantasie en of onrealistisch denken en of doen, aanraden dit boekje te bemachtigen en te lezen. Je

kunt er alleen maar beter van worden, want wij mensen realiseren ons vaak niet dat we meer op emoties dan op realisme leven. Dat geldt natuurlijk niet voor iedereen, maar de meesten hebben dit wel heb ik gemerkt. En daarvoor had ik er geen idee van bij mezelf, maar wist ook niet dat zoveel mensen hetzelfde probleem hadden (of nog hebben) wat ik had. Het is voor veel mensen ook geen makkelijk onderwerp als ze over de eigen zwakheden moeten praten en speciaal die mensen raad ik dit boekje aan.

De spullen werkten goed in de eerste poging en de SWR was perfect

Wanneer je moet ingrijpen en slecht nieuws moet brengen...

Nu vraag jij je natuurlijk af 'Waarom begint die Arno zijn radiovos verslag met een lesje in psychologie?' Dat is natuurlijk een terechte vraag.

Het is geen lesje maar bedoeld om je een beetje beeldvorming te geven van hoe ik in elkaar zit. En dat doe ik niet zo maar, want ik wilde jullie o.a. vertellen waarom ik Streekvos nr. 13 niet met Rob de Bopper deed, maar met Remco v.d. Poldervos (hij is nu verbonden aan de Poldervos en vroeger ook aan de V-Team kettingvos). Remco is dus die 'grappenmaker' die laatst een SSVA (Slimme Streken Vos Amsterdam) editie begon als vos 1 vanuit Zuidwest Friesland, een verhaal dat nogal wat stof deed opwaaien. Maar dat is voor mij geen enkele seconde reden geweest hem af te wijzen toen hij aanbod mij te assisteren bij de Streekvos. Ik bepaal zelf de Streekvosplek en niet Remco, dus dat zou wel los lopen.

Maar hoe zit het dan met Rob de Bopper?

Nou die heb ik afgelopen week even serieus aangesproken op het feit dat hij dingen doet waar ik klachten over krijg en vooral zelf moeite mee heb. Zonder in details te treden is het in de wereld van Arno van de Radio zo:

- Mijn idee en reputatie
- Mijn zendspullen
 - Mijn auto
- Mijn stekkeuzes
- Mijn radiovos
- Mijn verantwoordelijkheid
 - Mijn investeringen
- Mijn (kostbare) energie
- Dus ook mijn regels

En dan kan het natuurlijk niet opeens Rob's regels worden, wanneer hij gewoon niet doet wat ik vraag (niet te doen).

Een voorbeeld:

Als ik illegaal ga staan (bijvoorbeeld op privé terrein) nadat Rob dit zou hebben voorgesteld (dat heeft hij niet, maar stel dat...) dan wordt ik daar op aangesproken en niet Rob. Want Arno is de Streekvos en Rob assisteert hem. Maar ik heb ook al eens gezien dat als er politie op de stek verschijnt, ik niet eens de kans krijg ze te woord te staan. Dan staat Rob er al naast om op zijn kenmerkende uitgebreide wijze uitleg te gaan geven over wat we aan het doen zijn. Goed bedoeld, maar niet handig want ik pak zulke dingen misschien wel heel anders aan. Want als ze moeilijk gaan doen omdat Rob misschien per ongeluk iets zegt wat één van de dienders niet aanstaat of overtuigd?

Of als ze gewoon hun dag niet hebben en zoeken naar een overtreding? Ik heb zo mijn eigen communicatiewijze en ook zelf het probleem (mijn auto, mijn zendapparatuur, de nog deelnemende rijders die mijn verantwoording zijn) als we moeten vertrekken.

Dus wil ik dat soort dingen zelf kunnen afhandelen waarbij ik het geen enkel probleem vind dat Rob er bij komt staan. Mits hij mij niet het gras voor de voeten gaat wegmaaien door van alles te gaan roepen in het gesprek of namens de Streekvos uitspraken gaat doen. En tijdens die bijzondere Streekvos editie nummer 12 aan de Kagerplassen bij Sassenheim / Warmond (vorige week) kwam er 1 team ons zoeken vanuit het noorden. Die had daardoor een gunstige peiling (vanuit Alkmaar) En ze reden ruim boven de maximum snelheid onze kant op. Dit team was vooral daar door al na 40

minuten binnen waardoor geen haar op mijn hoofd kon vermoeden dat de andere deelnemers never nooit niet onze radiovosplek (d.w.z. een ingang er heen) zouden gaan vinden in de 2 uur (!) daarna. Maar dat is wel exact wat er gebeurde die avond. Ik had in die tussentijd nog steeds niet vermeld dat er allang een team bij de vos binnen stond, maar wel dat als ze het niet meer zagen zitten ze mij rustig mochten bellen of appen om binnen gehaald te worden. En deze boodschap bleef ik herhalen naarmate de tijd verstreek. De boodschap van die avond was dus eigenlijk ook 'Niemand kan het vinden dus je bent niet alleen aan het zoeken' maar dat was dus niet helemaal waar. Er stond immers wel al sinds 21:10u een team bij ons. Maar dan vind ik het ongepast om na 2 uur nog eens te gaan vermelden dat er al na 40 minuten een team binnen was (en al helemaal niet omdat ze uit een andere richting kwamen en veel te hard hadden gereden). De boodschap die ik dan als Streekvos Nederland® af zou geven aan de nog zoekende deelnemers, zou helemaal verkeerd kunnen overkomen.

Bijvoorbeeld als:

'Jullie rijden misschien nog rond in de gedachte bubbel dat jullie nog 1e kunnen worden, maar dat kunnen jullie al 5 kwartier niet meer'.

Zoiets proeft misschien als:

'Eikels, die andere had het al na 40 minuten gevonden!'

(omdat de nog rijdende deelnemers niet weten dat ie 150 km/u reed en van de andere kant van het gebied aan het peilen was).

Interpretatie, context en dergelijke kunnen hele gekke reacties oproepen bij mensen.

Ik was daarom uit fatsoen en om onbegrip te vermijden vast besloten dat niet te gaan roepen over de zender en Rob kennende, verzocht ik hem ook met klem dit niet te gaan doen.

Rob is iemand die snel iets roept zonder het te kunnen onderbouwen. Ik denk dat een aantal van jullie hem wel eens hebben gehoord over hoe hij vindt dat je een radiovos het beste kunt zoeken. Dan begint hij meestal over 2 tot 4 antennes tegelijk en neemt een auto vol spullen mee. Tegenwoordig komen daar nog apps bij ook, want Rob is er tegenwoordig ook heilig van overtuigd dat je afstand tot een radiovos(signaal) vooraf kunt vast leggen in statische gegevens. En dat terwijl een radiovos(signaal) natuurlijk nooit 2x op dezelfde plek staat en met exact dezelfde condities werkt. De antenne van verschillende radiovossen bijvoorbeeld, staat niet elke editie even hoog, vrij en recht. Noch in dezelfde omgeving en dat geldt nog meer voor jezelf als je deelnemer en zoekende bent. Je rijdt over hoogteverschillen en door verschillende condities (moerassige vlakke grond reageert anders dan kurkdroge hoogteverschillen). En toch heb ik dit van Rob tot in den treure moeten horen. Hij blijft elke keer weer eigenwijs als hij mij door de strot probeert te duwen dat het wel kan (...). Ik bedoel dus een meter bouwen die bijvoorbeeld S1 koppelt aan 100 km en S 30/9 koppelt aan 1 km afstand tot de radiovos.

Nogmaals, ik vind Rob een leuke vent. Hij is iemand met zijn eigen kijk op de wereld en een eigen missie die hij creatief, vrij, een beetje kunstzinnig en fantasieerijk beleeft en dat is een mooie persoonlijkheid vind ik. Zulke mensen verruimen de vaak beknopte inzichten in de maatschappij, wat mensen bevrijden kan uit beklemmende gedachten. Dus zijn soort mensen (vrije denkers) zijn waardevol. Zijn soort mensen zijn ook de mensen die onze hobby levendig houden (mensen zoals ik geven het inhoud en fundering, maar zijn zeker niet de basis van creativiteit, kleur en vrolijkheid want ik ben zo voorspelbaar en serieus als de pest, waarbij zwart wit denken mij ook lang niet altijd vreemd is). Dus laat Rob (en andere vrije denkers) vooral blijven en heel oud worden. En los van dat Rob ook nog een zorgzame en vriendelijke gast is, valt of staat onze geliefde hobbie echt met lieden

zoals hij. Zonder Rob was ik zelf ook nooit in de radiovossenjacht terecht gekomen. Zijn kettingvos in de jaren rond 1985 en daarna inspireerde mij vroeger meer te gaan doen met radiovossenjacht en CB. Zo ben ik ook tot het concept van Streekvos Nederland® gekomen uiteindelijk. Mijn eerste radiovos was namelijk een kettingvos.

Maar zoals het altijd gaat, heeft deze eigenlijk mooie persoonlijkheid van Rob ook een keerzijde. Het wordt namelijk wat anders als je herhaaldelijk met zo'n iemand moet samenwerken en hij roep toeters aantrekt, zelf nogal eens onrealistische dingen roept m.b.t. tot de hobby (zelf er 120% van overtuigd dat het wel realistisch is wat hij zegt en denkt) en dan keihard op zijn strepen gaat staan, waarbij hij mensen nog wel eens iets door de strot probeert te duwen. Dat is overigens geen domheid of onwetendheid van Rob, want hij snapt de materie echt wel. Maar hij praat sneller dan hij denkt... uit enthousiasme. Dat is mijn stellige overtuiging. En als zijn enthousiasme en vasthoudendheid mij een blok aan het been worden, dan moet ik helaas gaan ingrijpen... dus zo geschiedde helaas afgelopen week.

Rob's vasthoudende gedrag ging namelijk niet alleen meer alleen over 'Je kunt beter gaan vossen met 2 of 4 antennes dan met 1'. Nee het ging te ver.

Rob weigerde (omdat hij een vrije denker is) zich neer te leggen bij mijn besluiten en keuzes ten tijde van Streekvos uitvoering als hij dat zelf anders zou doen. Dan ging hij keihard tegen mijn besluitvorming in en weigerde soms letterlijk te doen wat ik vraag. Zo gaf ik eens nadrukkelijk instructie 'We gaan niet na 2 uur niemand binnen te hebben gehad en de meest ervaren deelnemers nog zoekende naar ons, opeens door de bak roepen dat er al na 40 minuten iemand binnen was of twijfel zaaien door te gaan roepen 'Je kunt nog 2e worden' of iets in die richting!' (ik vreesde dat dit de druppel over de emmer zou zijn voor de rijdende teams die wellicht niet meer zo blij waren als ze na 2 uur de Streekvos nog niet konden vinden... iets wat zelden gebeurd en dan op een late vrijdagavond, een dag dat mensen vaak overdag ook al met vormen van inspanning bezig zijn geweest).

De luxe Volkswagen Golf diesel van Remco met de grote antenne er op

Maar wat doet Rob nog geen 5 minuten later?

Die pakt de microfoon op en vol tegen mijn verzoek in meld hij wel dat deelnemers nog 2e kunnen worden. Ik realiseerde mij direct de impact van zijn eigenwijze en door mij verboden opmerking, maar hij uiteraard niet. Want Rob praat sneller dan hij denkt en bekende dan ook enige tijd na zijn (zeer ongepaste) actie schuld. Maar daar had ik toen niets meer aan, want binnen 5 minuten na Rob's ongewenste handeling stond mijn smartphone roodgloeiend en wilden alle nog rijdende teams binnen gehaald worden, omdat Rob - zoals ik voorzien had - hun ballonnetjes met hoop keihard had doorgesproken. Dat vind ik net zoets als dat je als radiovos hartstikke moeilijk gaat staan en als je dan na 2 uur niemand binnen hebt, gaat roepen dat je wel binnen een half uur naar huis wilt dus ze moeten opschieten. Wie gaat daar nou staan dan en ga je dan je zelf veroorzaakte probleem oplossen over de rug van je deelnemers? Dit is ook waarom ik altijd vol houd dat ik blijf staan tot de laatste binnen is. Dat betekent namelijk niet dat dit tot Sint Juttemis is, maar dat ik wel zorg dat als ik moeilijkheden voorzie ik tijdig met tips ga strooien. Dat deed ik vanavond ook weer voor de laatste rijdende deelnemers. Niet dat ik de plek dan prijs geef, dat is het laatste redmiddel. Maar iedereen snapt dat als je van Baarn naar Almere moet peilen met de radiovos pal aan de oever aan de overkant, dat het even zoeken is voor het duidelijk wordt dat het in Almere moet zijn en dat je met een tip dan stress weg neemt bij de nog rijdende deelnemers. Anders blijven ze heen en weer rijden over de 'Stichtse Brug' en 'Hollandse Brug' in de A1 en A6.

De bewuste avond vorige week was mijn plan om in het halfuur na die 2 uur niets te hebben gezegd tips te gaan strooien zodat de deelnemers vlot dichterbij de ingang van het gebied zouden komen

waarin wij stonden (en de eerste tip had ik ook al gegeven, namelijk de zijde van het gebied waar ze moesten zijn, de A44 zijde). Mensen zouden dan gewoon op eigen kracht de Streekvos hebben gevonden uiteindelijk en toch eer hebben gehad van hun lange en wellicht vermoeiende zoektocht naar de plek. Maar daar maakte Rob dus abrupt een einde aan en vol tegen mijn verzoek in. Ja, dan ben ik boos. Ten eerste omdat hij mijn deelnemers te kort doet en ten tweede omdat hij tegen mijn regels in gaat.

Bij de Streekvos (dus bij mij) geldt onwijzigbaar:

- Fatsoen (bij de stekkeuze vooraf, op de radiovosplek en in de wijze waarop je mensen benaderd).
- Respect (voor de vos en andere deelnemers en dus ook vanuit de vos voor de deelnemers).
- Mensen in hun waarde laten. Dus niet doen of je alles beter weet (roep toeteren dus) want dat past volwassen mensen niet en niet 'spelen' met mensen die de vos niet kunnen vinden.

Ik begon dit relaas met 'een lesje psychologie' en dit was m. Maar Rob begreep dat niet en ik kon de gevolgen voorspellen (niet omdat ik psychologisch zo sterk ben, maar omdat dit een logische reactie van de deelnemers was want wat had ik zelf gedaan? Precies hetzelfde namelijk...). Ik kreeg dus zoals te voorspellen was, gelijk.

Dat is de reden dat ik vroeger ook succesvol was toen ik nog met mijn (ex)partners, vrienden en vriendinnen radiovossen organiseerde met Streekvos Nederland, de 1e editie. Ik probeer niet alleen mezelf een leuke avond te bezorgen, maar ook mijn deelnemers. En daarvoor moet je met ze mee denken en proberen te begrijpen hoe bepaalde ontwikkelingen voor, tijdens en na een radiovos van invloed zijn op anderen die er meestal anders in zitten dan de radiovos zelf.

Een radiovos organiseren draait niet alleen om het plezier van de radiovos, dat is mijn stellige overtuiging. En ik hoef niet elke editie een aai over mijn bolletje dat ik het goed heb gedaan, dat snap ik zelf ook wel omdat ik er nooit voor joker sta met een auto vol dure spullen en zo. Er blijven mensen binnen rijden en ook steeds anderen, dus blijkbaar vinden ze de aanpak leuk en horen ze mijn signaal goed genoeg.

Domme acties zoals die van Rob vorige week zijn dodelijk voor de continuïteit van de radiovos. Mensen kunnen na zoiets besluiten om voortaan bij deze radiovos weg te blijven, wat hier overigens gelukkig niet gebeurd is (niet omdat het wel mee viel wat Rob deed, maar omdat ik aan alle kanten geprobeerd heb de kwestie te nuanceren via o.a. het verslag wat ik er over schreef en gesprekken met mensen die gereden hebben).

Voor sommigen klinkt bovenstaande misschien zwaar overtrokken, maar als je met een groep vermoeide mensen op een plek staat waarvan 90% niet helemaal tevreden is met hun resultaat van die avond, dan kan één schreeuw de stemming ineens laten omslaan en is er oorlog op de radiovosplek. Dit verzin ik niet, ik heb dat moeten leren met Streekvos 1. Toestanden heb ik gehad die ik geen enkele radiovos zou gunnen, want hoe kom je er uit? Ik had deelnemers uit het hele land, van Limburgers tot Rotterdammers en Hagenezen, Amsterdammers en mensen uit Het Gooi. Die lagen elkaar niet altijd goed, dus was de situatie toen nog meer gespannen. En Rob heeft zelf ook vaak genoeg shit over zich heen gehad (en hij niet alleen, zeker in vroeger tijden in Amsterdam met de kettingvos A.Z.V.) en ook door oorzaken waarvan hij zelf waarschijnlijk nog steeds denkt dat het niet aan hem lag, maar misschien toch wel. Je kunt sowieso nooit anderen de schuld geven als je zelf de regie in handen hebt. Of zouden jullie het normaal vinden als ik op verboden terrein ga staan en als de politie komt en iedereen krijgt een boete dat ik dan ga zeggen 'Daar kan ik niets aan doen!'.

Feitelijk is het natuurlijk ieders eigen verantwoording of die binnen komt, maar we gaan geen spelletjes spelen zoals in de politiek dagelijks gebeurd. Het probleem faciliteiten en als het mis gaat een ander de schuld geven. Dus daarom heb ik Rob aangesproken voordat hij de reden wordt dat ik

met (iemand van) jullie in conflict raak door wangedrag of onhandige acties van de Streekvos. Die regie heb ik, dus die verantwoordelijkheid ook. Als ik met een moordenaar als assistent vos ga staan die ik al jaren ken en die schiet één van de binnenkomers dood, kan ik ook niet gaan roepen dat ik er niets aan kan doen. Ik had het dan immers kunnen voorkomen of niet? Dus daarom dat ik misschien overkom als een autoritaire leider (bij Rob of wie dan ook) maar daar is niets autoritairs aan, anders dan dat ik duidelijkheid wil en dat ieder in mijn team zich daar aan houdt zonder commentaar en dwarsliggerij. Hoe minder ik hier over hoef te praten (laat staan ingrijpen) hoe gezelliger de radiovos wordt en daar doen we het volgens mij allemaal uiteindelijk voor...

De sfeervolle Streekvos plek onder de grote Berk

Het verloop van Streekvos 13

En daarmee ben ik aangekomen bij Streekvos editie 13, die was op vrijdagavond 20 maart 2026. Niet met Rob, maar met Remco (van de Poldervos). Natuurlijk vond ik er ook wat van toen hij besloot voor een kettingvos (de SSVA) helemaal in Friesland te gaan staan. Maar ik heb hem dat verteld en jullie al in een eerder verslag op deze website. Meer dan dat is het niet, want ik ga niet over de Poldervos, noch over de SSVA. En met de SSVA kom ik automatisch op één van de Streekvos deelnemers die binnen kwam rijden op deze vrijdagavond 20 maart 2026. Danny Ronde Venen (hij reed samen met 'Buurman' deze avond op de Streekvos). Danny heeft ook vaak iets te vertellen, maar nooit als een roepstoeter, maar feitelijk. Zulke deelnemers heb ik graag. Met zijn informatie (die ik zeker niet als kritiek beschouw, omdat het altijd opbouwend en ook beargumenteerd is) wordt ik blij. Zo wist hij vanavond te vertellen dat ik zoveel praat dat als ik stil ben, hij er al vanuit gaat dat ik

iemand binnen heb gekregen (anders houd ik mijn mond niet... Tja, het zou zo maar kunnen natuurlijk... ☺). Misschien is dat wel zo, maar daar ga ik uiteraard nu wel op letten (...) want ik wil mezelf niet verraden natuurlijk.

Maar Danny Ronde Venen had nog iets en dat was serieuzer: Volgens hem stotterde het signaal steeds kort na inschakelen (aan het begin van de minuut dus). Objectief moet ik blijven en nam het daarom slechts voor kennis aan (hoewel ik weet dat hij meestal geen flauwekul vertelt en ik mezelf dus tot de orde moest roepen om niet meteen te besluiten mijn spullen te gaan onderzoeken). Dat kon ik echter snel laten varen want een andere binnenkomer, ik denk dat het naamgenoot Danny Half Watje (de Feestvos) het was, bevestigde het gene Danny Ronde Venen vertelde. Echter werd de volgende dag het bericht weer tegen gesproken door een basisstation uit Amersfoort waar we ook keihard te horen waren geweest. Die gebruikte zelfs de term 'niets meer aan doen!' toen hij het over het Streekvos signaal en de modulatie van deze avond had. Maar ik weet ook wel, Danny en Danny kletsen niet beiden uit hun nek. Ik ga hier dus zeker scherp op zijn (zonder nu meteen wijzigingen aan te brengen in de set) en hoop dat de deelnemers op 3 april (de volgende Streekvos editie) ook goed op willen letten of ze oneffenheden ontdekken in signaal of modulatie. Ik ben net zo blij met beargumenteerde kritiek als dat ik moe wordt van geroep toeterde aannames gebaseerd op suggesties die meestal feitelijk niets betekenen. En daarmee zeg ik niet dat zulke mensen niet welkom zijn, maar vraag ze wel zich een beetje bescheidener op te stellen i.p.v. de aandacht ongunstig op zichzelf te vestigen. De beste specialist roept wel eens iets gek - ik ben daar zelf zeker geen uitzondering op - maar ga het niet van de daken schreeuwen want je maakt jezelf daar echt niet populairder mee.

Zo, jullie weten nu waar ik niet van houd.

Dan nu waar ik wel van houd, de wijze waarop Streekvos 13 op 20 maart 2026 verliep.

En dat verhaal volgt nu...

Het uitzicht was kilometers ver weg

Als er een vrouw bij had gestaan was het vast een gevoelsonderwerp geworden

Wat een relaxte en mooie avond was het op Vrijdagavond 20 maart 2026 en ik sta te wachten bij de brug bij het dorp waar ik woon. Het wachten duurt niet lang want al spoedig zie ik een vrij exclusieve Volkswagen Golf aankomen met minstens zo'n lange antenne op zijn dak als ik zelf heb. Het is Remco van de Poldervos uit Noord-Holland noord en hij zal mij vanavond assisteren bij de uitvoering van deze Streekvos editie. We hebben besloten dat hij achter mij aan rijdt omdat mijn auto echt op zijn laatste kilometers loopt (stationair nog maar op 2 cilinders van de 4) en hij dan vrij is mocht dat nodig zijn, weg te rijden voor wat dan ook. En inderdaad, ik vond het een fijne gedachte bij aankomst op de plek, dat we 2 auto's hadden.

De reis van ongeveer 37 minuten volgens mijn navigatie bleek zo vlot te verlopen als gehoopt, want hoewel ik dat zelden heb gezien op vrijdagavond was de spits / wisselbaan op de A1 in de richting van Almere open. Dus na de Zeeburgertunnel en de bocht de A1 op, na 3 km de wisselbaan op gereden en die was zoals gewoonlijk heel rustig dus konden we lekker door rijden. Precies 2 km voor Almere Haven sloot deze aan op de A6 en konden we dus keurig de afrit nemen en via de kronkelende asfaltweg met wat verkeerslichten Almere Buiten binnen rijden. Toen kwam de bekende Y-splitsing die daar voor ligt (een plek waar veel radiovossenjagers in het verleden de verkeerde keuze maakten, ook ik, omdat de poot die naar links vooruit wijst, afdraait naar rechts en de poot die naar rechts vooruit wijst er helemaal omheen gaat en dan afbuigt en dood loopt naar links). Op de Y splitsing ging ik nog steeds trouw gevolgd door Remco naar rechts om er omheen te draaien en vervolgens links van de splitsing en veel verder vooruit aan het water in 'de Laars van Almere Haven'

te eindigen op de Sluiskade (bij de Strandweg) tegenover de reddingsbrigade. Daar was het stil bij onze aankomst, maar niet bij de burens, die van de roeivereniging. Hier stonden zeker 8 auto's keurig op een rijtje voor de ingang geparkeerd en we zagen mensen bezig met wedstrijd roeiboten op een trailer naar buiten te rijden en de trailer achter een auto te koppelen. Toen ze dat gedaan hadden waren wij al geparkeerd onder een hoge Berk (een hoge boom met witte stam) die niet alleen de hoogste boom op het vlakke harde stuk grond (een soort parkeerplaats) was, maar ook had deze 2 hele mooie omhoog lopende afsplitsingen boven de stam, dik en recht omhoog. De rechter was bovenin de dragende paal van een vrij groot verlaten vogelnest en de linker niet, dus ging de mast tegen de linker, zo besloot ik en Remco vond dat een goed idee. We keken samen even wat handig was en toen ik besloot hoe we de antenne de boom in gingen steken, stond Remco al klaar bij de mastdelen zak om delen aan te geven. Ik pakte snel nog even de grote rol zwarte plakband die ik vlak voor vertrek in de la van het Streekvos kastje had gelegd, omdat we blijkbaar de andere rol vergeten waren bij de vorige Streekvos achter Sassenheim in Zuid-Holland.

Ik keek over het water richting Eemnes en zag zelfs in de verte de vliegtuigen opstijgen van Schiphol. Wat een prachtig uitzicht, alleen jammer van die grijze strepen (die overdag wit lijken) uit die tientallen militaire toestellen die 'chemtrails' trekken. Nee dat is geen complottheorie, dat is al door diverse officials bevestigd en iedereen kan het zien wat ze veroorzaken (wit / grijze felle lichten die de zon afschermen en die prikkelen op de luchtwegen omdat het vol met zwavel en zware metalen zit). Ik keerde mij om richting de boom, pakte de antenne op, liep 4 meter achteruit en stak het nu zeer zwabberende topdeel van de Antron99 (ik had de 'Firestik FS-99' top eruit gehaald en de originele terug gezet) oplettend door de boom die helemaal geen moeilijke was (dat was vorige week wel anders geweest, wat een k... boom was dat).

's Middags voor de vos uit was ik in mijn achtertuin nog bezig geweest de antenne opnieuw af te stellen, omdat de originele top natuurlijk een andere lengte en afstraling gaf dan de 'Firestik FS-99' top die er eerst nog in zat. Dus moest de antenne SWR opnieuw worden afgesteld, maar dat bleek 's kinderspel. Ik draaide de beide afstellen ringen rond de antennespoel bij de voet om te beginnen helemaal omlaag tegen elkaar aan als basiswaarde om het afstellen te beginnen, maar bleek toen ook al meteen daarmee klaar te zijn. De antenne (i.c.m. de nieuwe 30 meter lange soepele Hyperflex-5 kabel) stond meteen exact 1:1.0 (en beter kan simpelweg niet).

De Berk hier op de Laars in Almere-Haven was een makkelijke vrij open boom, dus zonder veel kleine dichte takjes en zo. Ik kon eigenlijk gewoon in 1x doorsteken en omdat Remco heel vlot de mastdelen aan gaf (zoals Rob dat ook altijd deed of doet) stond in 'no time' de antenne 16 meter hoog (spoelhoogte, dus ruim 21 meter tophoogte) uit de boom te prijken en nog redelijk recht ook. Je kunt ook nog iets rechter trekken door de mast strak te trekken tegen de boomstam en hoewel dat hier niet zo'n zin had (omdat de antenne boven in dusdanig klem stond in een 'V' van 2 dikke delen van de boom) stelde Remco toch voor een stevige spanband op zo'n 2 meter van de grond rond mast en boomstam te trekken. Zijn argument hiervoor was dat het nogal waaide en de mast dan niet uit kon buigen onderin (breuk risico, omdat hij zo hoog en dus zwaar was). Dat vond ik een reële overweging waar ik het dus wel mee eens was, want veiligheid en zekerheid boven alles. Maar dat werd wel even flink spannen dan. Remco pakte een knaloranje extra brede spanband die hij in zijn auto had liggen met een ratelspanner (dan kon de boel beter worden aangespannen). Remco zei: 'Deze is fel oranje dus goed te zien in het donker dan lopen ze er niet zo snel tegenaan' (met 'ze' bedoelde hij de binnenkomende deelnemers en die lui van de roeivereniging die ook geïnteresseerd regelmatig onze kant uit keken). Overall rekening mee houden vond Remco en ik houd daar ook van dus liet ik Remco de spanband aanbrengen en gaf aan hoe strak ik deze wilde hebben. De mast stond nu als een huis en strakker kon niet want dan zouden de buizen wellicht buigen of er een insteekbus uit één van de buizen breken. Helemaal perfect, de wind kon nu ook niet meer met de antennemast spelen. Dus

ging die maar liggen (...). Jawel, zo gaat het dus altijd. Denk je 'Laat maar' dan sta je in een Siberische storm (...). Maar ja, eigenlijk hadden er nu nog 2 delen extra onder gekund, maar dat was de wind ongetwijfeld weer gaan aantrekken want daar heb ik echt patent op geloof ik 😊

'Het is oké zo' vond ik, want het was nog hartstikke vroeg. Dat kwam omdat zowel de reis als het opbouwen heel vlot waren verlopen en Remco wilde daarom nog even naar de klets ronde op kanaal 39 (27.395 Mhz SSB) luisteren. Ze waren nu de voorronde aan het doen en om 20:00u zouden ze beginnen met de microfoon rond te spelen. En hoewel het niet zo'n handige keuze was besloot Remco toch zich aan te kondigen voor deelname vanaf 20:00u. Het bleek inderdaad niet zo handig, want het was zoals gewoonlijk druk met aanmeldingen op het via relaisstations gekoppelde netwerk van CB'ers en om 20:25u waren we 2 bananen, 2 flesjes sinaasappelsap, mergpijpen en een pepermuntje verder, maar nog steeds was Remco niet door de leider eruit gehaald. Ik moest nu wel het aggregaat gaan starten, welke ik op voorstel van Remco zelf eerder die avond pal naast zijn auto (en vanaf mijn Streekvos auto gezien er achter) had geplaatst om stank en geluidshinder te verminderen. Het was niet het geluid wat Remco vervolgens last gaf, maar de inverter (spanningsregelaar en stroom stabilisator in het aggregaat). Zodra ik het aggregaat had opgestart mopperde Remco 'Ik hoor de leider niet meer'. Tja, we komen hier niet om een rondje SSB te doen, maar om een de Streekvos editie neer te zetten en dat begreep Remco ook wel. Dus hoewel hij teleurgesteld was kwam hij zijn auto uit en gingen we piepen want het was ondertussen bijna 20:30u geworden. Ik had nog 1x voor de zekerheid piep en SWR gecheckt (had ik ook al na aansluiten van de spullen een vol uur eerder gedaan) en de SWR was nog steeds exact 1:1.0, de modulatie (welke ik uit luisterde op mijn 'all band' portofoon) was ook opvallend helder. Dit kwam mede doordat ik de 'huis, tuin en keuken bakkies' welke ik tot nu toe in mijn set had gebruikt, thuis had gelaten. Deze waren nu vervangen door een President James, een zeer goede zendbak om een radiovos mee neer te zetten (dat weet ik uit eerdere ervaring, ik heb er jaren Streekvos 1 mee gestaan) welke een modulatiemeter heeft.. Deze gaf aan dat zowel de piep als de spraak ongeveer tot 100% gemoduleerd werden, iets waar ik voor de komst van de James geen zicht op had gehad. Het zendvermogen bleef net zo stabiel als de SWR dus ik popelde om op deze mooie plek met wijds uitzicht het signaal er in te gaan zetten. 2 minuten leken wel een kwartier maar toen sprong mijn smartphone op eindelijk op 20:30u en kon ik eens wat adrenaline gaan lozen welke ik al had opgebouwd vanaf dat ik 's middags bij mij thuis in de tuin die geweldig mooie SWR van 1:1.0 had gezien (dat was alle afgelopen Streekvos edities steeds 1:1.5 t/m 1:1.7 geweest. Ook niet slecht natuurlijk, maar niet goed genoeg wat mij betreft.

De beste SWR die je kunt hebben met zoveel zendvermogen

Na 2 doorgangen pakte ik zoals gewoonlijk de microfoon op en meldde mij als Streekvos Nederland®, SVN of gewoon 'De Streekvos'. Ik vertelde meteen even dat we niet meer zo ver stonden als vorige week in Zuid-Holland (dat was toen 50 km en nu was het maar 13 km tot het startpunt) en dat de plek ook makkelijker was. Maar dat laatste was niet helemaal waar hoor, alleen ging ik er vanuit dat deze plek al meerdere keren gebruikt was door andere radiovossen en dus voor een aantal deelnemers wel herkend zou worden als ze het signaal op hun meter zagen wanneer ze al wat in de buurt waren. Dat was er achteraf maar één, namelijk Danny Half Watje. Heel veel ruimte voor auto's, redelijk sfeervol, gezellig en met een fenomenaal uitzicht. Dat was deze geweldige plek (zie foto's).

Terwijl Remco en ik gezellig stonden te praten (en te eten en drinken) en door kregen dat de vrij heldere hemel (op wat storende factoren na die ik al noemde) maakte dat het behoorlijk begon af te koelen en Remco (die het sneller koud heeft dan mij, maar ik ben ook wel zo'n mannetje hoor) een deken uit zijn auto haalde en om zich heen sloeg, ging er een halfuur voorbij. Danny Ronde Venen (wiens stem ik via de frequentie wel herken met mijn ene bijna dove oor) meldde zich via de ether. Hij maakte een opmerking waarvan ik wel begreep dat het weer één van zijn flauwe grappen was (...) maar ik kon het niet verstaan. Ik vroeg of Remco het verstaan had, maar die ook niet. Ik gokte dat het over mijn praten had en dat bleek later toen hij binnen kwam te kloppen. Maar Danny kwam nog niet binnen... nog niemand eigenlijk.

Dit is zo'n plek die niet heel moeilijk is, maar wel tijdrovend om er een radiovos te lokaliseren. Vanuit Baarn gezien (en voor andere radiovossen uit de omgeving de parkeerplaats van hotel / restaurant 'De Witte Bergen' bij Hilversum Noord), kortom vanaf de A1, is het lastig te bepalen of de radiovos zich aan de zijde van de A1, aan de zijde van Almere, die van Huizermaat (Stichtse Brug in de A27) of richting Bunschoten-Spakenburg bevindt. Je moet een paar keer goed draaien en vaak vanaf meerdere lokaties rond de A1 en A27 om met zekerheid te kunnen zeggen waar je ongeveer moet zijn. Niet zelden komen zoekende deelnemers als je op zo'n plek staat eerst uit aan de over van de overkant (in dit geval Eemdijk, Eemnes, Huizen of Naarden). Dat verklaarde wellicht waarom er het eerste halfuur nog niets gebeurde in de zit van deelnemers in de buurt of zelfs al binnen rijdend. Maar op zo'n voor de hand liggende en centraal gelegen plek, weet je gewoon dat het niet lang gaat duren en dat bleek spoedig, maar niet heel spoedig.

Het was in ieder geval geen ufo of toch wel?

Op een gegeven moment zag Remco in verte iets met 2 rode lichter vlak over de bewoonde wereld bij Huizen of Hilversum bewegen. Hij maakte mij er attent op dat het leek of daar een vliegtuig extreem laag over de bewoonde wereld vloog (voor ons was het voornamelijk water met daarachter een enorme lange strook weilanden). We keken er beiden met enige verbazing naar, want het bewoog echt toen ik suggereerde dat het misschien 2 naast elkaar staande windturbines waren. 'Nee kijk maar, het beweegt' zei Remco en 'Straks zien we een grote vuurball' nadat ik zei 'Een neerstortend vliegtuig, nee toch?'. Maar het stortte niet neer, maar boog af naar rechts (richting Schiphol, wat heel ver weg lag vanaf die omgeving) en verdween. 'Misschien een helikopter' zei ik en Remco antwoordde bevestigend. Maar bij mij (in ieder geval) bleef wel de vraag hangen waarom die 2 lichten zo ver uit elkaar lagen alsof het vleugels van een vliegtuig waren. Een helikopter ziet er (zeker op zo'n grote afstand, een km of 6 à 7 vanaf ons punt schat ik) toch veel smaller uit en anders? We hebben het antwoord niet meer gekregen van wat we hebben gezien en ik keek dan maar naar de vele sterren die sommige fel en sommige minder fel aan de hemel stonden. Prachtig... en genoot duidelijk van deze vosavond wat de week daarvoor toch anders was geweest omdat ik onaangenaam verrast was toen dat ik het de deelnemers zo onnodig moeilijk had gemaakt en het weer ook anders was. Heel anders, want het regende die avond zelfs een beetje op een bepaald moment en op de terug weg toonden de plassen op de wegen aan dat we waarschijnlijk op de droogste plek tot in de weide omtrek hadden gestaan op vrijdag de 13e. En hoe mooi was het deze 20ste maart dan hier op de oever van Almere Haven. Daar vorige week was het bijna uitgestorven tot er vage figuren met auto's in onze nabijheid parkeerden en jochies met fat-bikes langs kwamen, maar hier was het gezelschap de mensen van de roeivereniging, Zij waren zodra wij de mast in de boom hadden gezet met een klein groepje naar ons toe gekomen om te vragen wat we aan het doen waren en geïnteresseerd aan het luisteren toen ik het uitlegde. Een van hen was later met de kano's op de trailer vertrokken om later in de avond terug te keren en nog eens te komen vragen of ons plan mensen binnen te halen gelukt was. Ik kon hem toen melden dat er al deelnemers naar huis waren en ook nog 2 onderweg. Dus een hele andere sfeer en heel ander weer dan die week daarvoor. En één van de redenen dat ik een week opgeschoven ben is mijn vermoeden (omdat ik het week al een halfjaar aan het volgen was) dat de vrijdagen in de oneven weken om één of andere reden steeds beter weer geven dan die in de even weken. Ik had namelijk vast gesteld dat het steeds op woensdag en vrijdag in week 2 ronduit pokkenweer was en op de vrijdagen daarvoor en daarna (1e en 3e week) niet. Ook de zaterdagavonden in de 2e week waren vaak veel beter dan de vrijdag ervoor. En omdat ik ondertussen met Rob al 9x in shitweer had gestaan, besloot ik daarom een week op te schuiven. Misschien zou het weer dan beter uitpakken en deze vrijdagavond 20 maart 2026 bleek dat dus wel het geval en hoe...

De wijde grindplaat waar zat auto's konden parkeren

Het was net 21:20u geweest toen er een auto naar ons toe kwam rijden welke zich duidelijk gedroeg als een zoekende deelnemer van de Streekvos. Remco herkende de auto direct omdat het iemand uit zijn kringen was, namelijk Piet uit Wieringenwaard. Die was in Alkmaar begonnen (noordzijde dus) en kwam dus uit een hele andere richting dan de overige deelnemers die vooral uit de omgeving van startpunt Baarn en Amersfoort kwamen. Ik had hem vorige week ook binnen gehad maar dat amper mee gekregen omdat ik vorige week strak had gestaan van de stress en onbegrip, maar Remco zei 'Je herkend hem wel' en dat was inderdaad zo. Vroeger reed ik wel eens een enkele keer mee met een kettingvosje (kettingvossen is niet zo mijn ding) uit de omgeving van Den Helder, het V-Team. Dat clubje werd overigens aangevoerd door een meisje die mij wel lag en ik geloof dat ze mij ook wel mocht, ben haar naam even kwijt, maar die omschreef zichzelf als 'Directeur' van het V-Team. In de radioswereld hadden sommige mensen daar toen moeite mee, maar ik kon er wel om lachen. Bij die kettingvos was ik Piet ook al een aantal keer tegen gekomen en hij kwam ook bij de Poldervos, dus ja ik herkende hem inderdaad. Altijd leuk een oude bekende binnen te krijgen, want hij had ook al eerder bij de Streekvos gereden (Streekvos 1, vroeger dus) maar dat was ik alweer vergeten. Piet vertelde dat hij met een andere hindernis te maken had gekregen omdat hij over Amsterdam oost (Zeeburgertunnel) was gekomen en daar natuurlijk ook 'aan de overkant' terecht kwam en dus liep te harken bij de eilanden van IJburg (...). Ik begreep uit de conversatie tussen Piet en Remco dat Remco hem goed geïnstrueerd had en van spullen had voorzien en Piet had blijkbaar goed geluisterd naar de tips van Remco, want ondanks het gehark op IJburg werd hij toch mooi eerste binnenkomer deze mooie avond (nee hij kon de plek niet weten wat die heb ik Remco pas bekend gemaakt bij vertrek vanuit mijn woonplaats op de avond zelf).

Ja en toen was het natuurlijk zo ver dat de deelnemers spoedig achter elkaar aan verschenen, nu ze bijna een uurtje hadden gehad om strategisch te peilen en vast te stellen wat je zo vaak hoort: 'Het is altijd aan de overkant...!'

Het duurde geen 2 minuten na de binnenkomst van Piet toen er een bekende binnen reed, namelijk Danny Half Watje (de Feestvos dus). Hij kende de plek al, aha, die verwachtte ik al op deze plek. Danny was lichtelijk verbaasd dat ik op zo'n voorspelbare plek stond, maar die wist dan ook niet wat zich een week eerder had afgespeeld op die andere plek (die hij overigens ook kent, dus had hij toen gereden was hij waarschijnlijk eerste geweest en niet Remco).

Zeven minuten later (rond 21:30u) was daar de andere Danny, die in tegenstelling tot vele anderen nooit verzuimd mij te informeren als er iets kleins of groots aan de hand is met signaal of modulatie. Ook deze keer had hij weer nuttige info en daar ben ik altijd blij mee. Toen naamgenoot Danny het bevestigde, wist ik dat ik weer even scherp moest opletten bij de volgende editie. Want er was dus sowieso echt iets loos...

Het duurde nu enige tijd (een klein kwartier) voordat de volgende auto op de grote grindplaat aan het Gooimeer verscheen. Dat was ook een bekende, namelijk de Volkswagen van Arthur uit Leusden. En toen werd het echt stil (...) d.w.z. niet op Streekvos locatie daar op die gezellige plek in Almere Haven, maar wel met binnenkomers. Terwijl we gezellig aan koffie (zonder melk want die was ik vergeten... potverdorie, ik heb ook altijd wat...), thee en warme chocomel stonden (die laatste was een heel goed plan van Rob en die nam het dan ook steeds mee dus nu moest ik het zelf kopen en dat heb ik dus gedaan) verliep er de nodige tijd. Tot de ene na de andere besloot naar huis te gaan... Ik ging maar eens roepen en jawel hoor, onze die hard rijder Mitch uit Hoofddorp konden we goed horen, dus die was in de buurt en ene Bart uit de kringen van Remco (die had hij vorige keer mee als rijder en had ik mee staan praten, maar ik vergeet zulke dingen tot ik iemand vaker heb gesproken dan gaat het pas nestelen bij mij...) was ook dichtbij. Het was dus interessant wie van de twee als eerste bij ons zou uitkomen.

Het bleek Bart te zijn die met een bak licht voor op zijn auto verscheen. Maar dat was bijna een vol uur na Arthur uit Leusden want Bart kwam pas om 22:40u binnen. Hij vertelde nogal wat moeite te hebben gehad met Almere. Nou Bart, dan ben je niet de enige want Almere is een drama om te radiovossen omdat er overal water tussen de straten zit wat het signaal doet reflecteren en soms dus je peilrichting verziekt en dan heb ik het nog niet over al die doodlopende wijkjes met busbanen er tussendoor. Drama is het. Zelf dacht Bart deze problemen alleen met de Streekvos te hebben, maar volgens mij kan dat naar het land der fabelen worden verwezen, want ik ben niet de enige met een keihard signaal met groot bereik en ook niet de eerste die op deze plek staat of andere plekken waar ik gestaan heb.

Nog eens een kwartier later verscheen dan ook Mitch uit Hoofddorp die het een stuk minder moeilijk gehad bleek te hebben ons te vinden, dan vorige week rond en in Sassenheim waar we hem net als bijna alle anderen binnen moesten halen. Goed gedaan Mitch! En daarmee bleek na nog een roepje ook meteen dat de Streekvos avond voltooid was met deze 6e eveneens bekende deelnemer binnen.

Met hulp van Mitch (die bij lichtte) en de enthousiaste vlotte houding van Remco was de boel eigenlijk net zo snel weer opgeruimd als uitgepakt aan het begin van de avond en omdat iedereen binnen redelijke tijd binnen was, zat ik ergens tussen 23:30 en 23:45u alweer in de auto naar huis. Remco had toen al gas gegeven om via A6 Lelystad, de Houtribdijk en Enkhuizen naar zijn woonplaats terug te rijden. Dit keer reed Mitch achter mij, waarop ik halverwege de Sluiskade even gewacht heb, want ik had niet echt afgesproken dat we samen zouden terug rijden al doen we dat meestal wel voor een groot deel van de rit (ik vind het niet zo handig via de bak te gaan praten terwijl ik ook een auto bestuur, want normaal zit Rob er naast en dan is het wat anders) maar ik zag na mijn vertrek Mitch niet van de grindplaat terug komen en dan wacht ik altijd even om overtuigd te zijn dat iedereen gewoon op weg naar huis is (ik heb zelf wel eens gehad dat mijn auto niet startte na een

nachtelijke kettingvos en stond toen moederziel alleen in een afgelegen stuk polder ergens in Nederland). Deelnemers of helpers (en Mitch is beiden) alleen achter laten op de radioslocatie vind ik sowieso persoonlijk ook moeilijk. Maar toen zag ik in mijn spiegel dat Mitch er aan kwam en toen reed hij aan mij aan tot het knooppunt Diemen (A1 - A9) waar onze wegen zich letterlijk scheidden. Ik volgde tot het einde de A1 om via de A10 Oost en de A8 terug te keren naar huis en Mitch draaide af door de A9 tunnel bij Amsterdam Zuidoost, om via de A9 en A4 ook naar zijn woonplaats terug te keren.

De antenne stond 16 meter hoog onder de sterren en een paaltje meer was achteraf beter geweest

Tot slot

Deze Streekvos editie was echt een hele prettige voor mij door de rust en ondersteuning die ik er bij had. Dat komt ook doordat Remco een beetje meer op mijn golflengte zit dan Rob. In het geval van Rob zie ik een heel creatief en kleurrijk persoon (wat op zich heel mooi is, want het is geen schaap die achter de kudde aan loopt en dat mag ik wel, geld ook deels voor Remco) maar dat ben ik helemaal niet. Ik ben - dat mag gerust gezegd worden - niet heel flexibel maar wel heel serieus, wat een nogal strakke leidinggevende houding geeft. Dat is niet door iedereen te accepteren, want strakke houding vraagt om flexibiliteit van de andere persoon. En omdat Rob nogal een vrijbouter is die zijn eigen pad wat er ook gebeurt blijft volgen en daarbij wel eens dominant wordt, botsen de karakters omdat ik ook dominant ben. Ik zal dan ook niet snel proberen met iemand anders te werken die mij leiding geeft want dat ging in mijn werk ook vaak verkeerd. Ik heb de nodige aanvaringen met managers gehad, vooral die jonkies die net kwamen kijken en mij wel even zouden vertellen hoe ik mij moet gedragen. Oprotten, al ben je 1000x de vertegenwoordiger van mijn werkgever, ik ben niet je knecht. Voor zo ver het over werk gaat prima, maar begin niet over mij

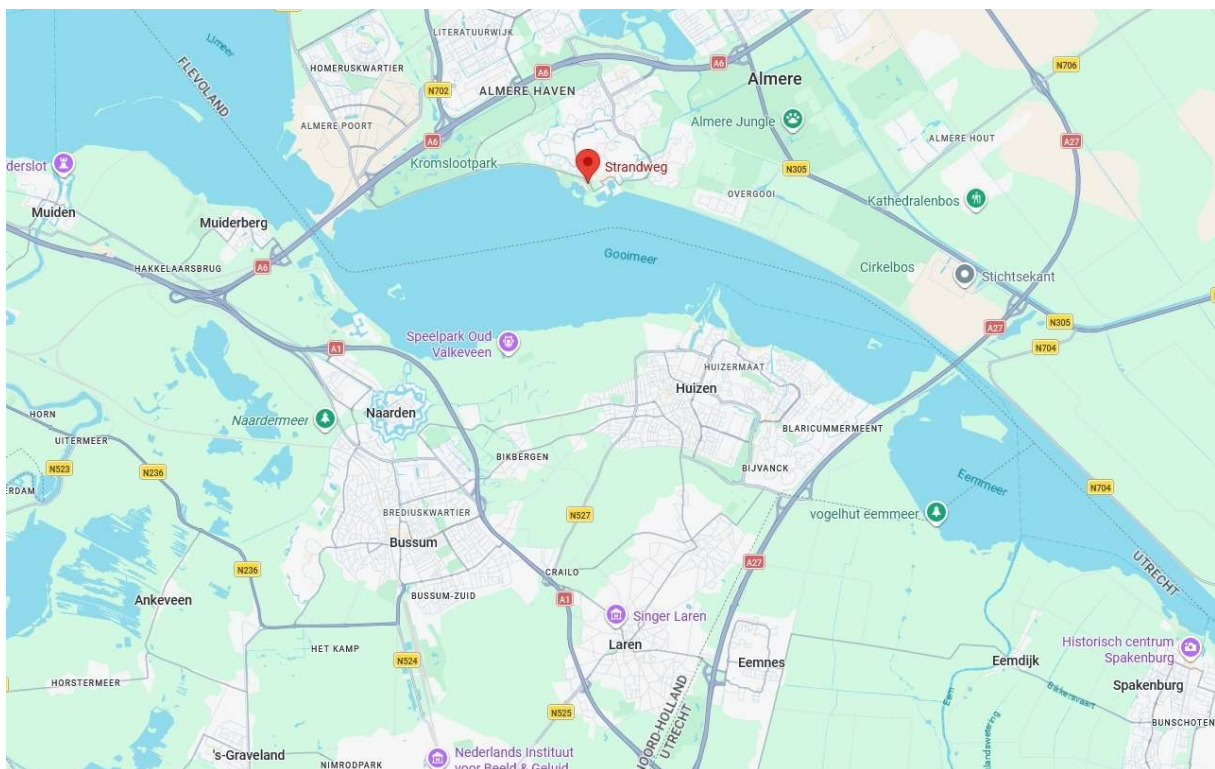
persoonlijk en daar hadden die jonkies wel vaak een handje van. Dat liep dan helemaal verkeerd als ze mij probeerden...

Ik hoop er met Rob ook uit te komen, maar dat zal de tijd wel leren. Als hij niet meer tussen de mensen gaan staan 'roken' en ze draait in mijn auto en zich neer kan leggen bij het feit dat ik de Streekvos ben (mijn idee, mijn spullen en mijn verantwoordelijkheid, dus mijn voorwaarden volgen en niet namens de Streekvos naar buiten communiceren) dan zal ik - zoals ik steeds heb gedaan - zijn andere kijk op dingen ook zeker voor lief nemen zo lang dat mij niet beperkt in functioneren. Want ik herhaal:

Rob is een kleurrijk en creatief persoon en dat zijn mensen die we hard nodig hebben en deze donkere wereld met veel negatieve, gefrustreerde en geesteszieke figuren die vrouwen, kinderen, ouderen en zwakbegaafden bedreigen en misbruiken. Dat zijn de berichten die ons vaak via de media bereiken en wat bij veel mensen tot somberheid en wantrouwen naar anderen leid. Van die verrassend andere types als Rob de Bopper zijn dan licht en hoopgevend. Laat hem maar schuiven met zijn 6 antennes op de auto en stellige overtuiging dat je ook kunt radiovossen met je halve elektronica collectie op de achterbank. Hij denkt er het zijne van, van onder een grote hoed werkend aan zijn missie in een soort commando outfit of niet. Ik mag hem wel, want er zijn al zoveel gewone mensen en die zijn saai.

Maar zo'n type als Remco is voor mij persoonlijk ook onmisbaar om de druk die Rob soms op mij uitoefent te kunnen volhouden. Dan wordt ik een stuk rustiger van Remco, die vrij recht toe recht aan is, maar dan weet je wel wat je aan zo'n iemand hebt. Ik zie Remco niet zo snel gekke bokkesprongen maken en dat vind ik relaxed.

Maar ach, wie mij een beetje kent weet dat de echte oplossing een vrouw aan mijn zijde is (...). Ik zou dan ook veel relaxter naar Rob zijn waarschijnlijk, wat niet weg neemt dat ik mijn Streekvos niet laat besturen door iemand anders dan mezelf. Op geen enkele wijze. Zo, dat is genoeg over mij en mijn helpende personen.

Rest mij nog de deelnemers weer te bedanken, in het bijzonder Remco en steeds weer stevast terugkerende deelnemers als de beiden Danny's, Arthur uit Leusden en natuurlijk de altijd relaxte Mitch. Hieronder volgt nog een lijstje prachtige rapportjes die wij weer kregen vanuit de wijde omtrek. Dat zijn altijd hele fijne berichten en een geruststellende toevoeging aan een toch al hele mooie Streekvos avond...

Bedankt ook iedereen voor de S rapportjes.

De volgende editie is op vrijdagavond 3 april 2026.

Rob is er volgens mij dan ook weer bij, maar dat is natuurlijk aan hemzelf.

Gewoon weer signaal vanaf 20:30u op CB kanaal 3, 26.985 Mhz FM.

Rapportjes van signaal en of modulatie:
Amersfoort Schothorst (hoog): S2 door de gain
Amersfoort Centrum: S9,5
Zaandam: S7,5
Carpool Baarn: S8 mobiel
[P] McDonalds Alkmaar West: S5
Ergens richting Afsluitdijk: S8

Binnenkomers 13-03-2026

- 1. Piet Wieringerwaard (21:21)**
- 2. Danny 'Half Watje' Feestvos (21:23)**
- 3. Danny Ronde Venen SSVa + Buurman (21:30)**
- 4. Arthur uit Leusden (21:44)**
- 5. Bart uit Callentsoog (22:40)**
- 6. Mitch uit Hoofddorp (22:55)**

Wij zijn een radiovossenjacht organisatie in oprichting en organiseren speurtochten met 27 mhz zendbakkies voor iedereen met en zonder kennis van zendapparatuur. Een veel gezondere en leukere bezigheid dan je ladderzat drinken of onzin tot je nemen op tv of internet. Bij ons staat gratis koffie en thee altijd klaar!

1e + 3e vrijdag v/d mnd 26.985 mhz FM (cb kan. 3) 20:30u
Dus om de week een nieuwe streek...

Streekvosnederland.nl

